

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ

18/12/05

Ανδρέας Ζούλας Ο κομματισμός στις ΔΕΚΟ

Το καλοκαίρι του 2003, εν όψει της εκλογικής προπαρασκευής του, το ΠΑΣΟΚ συγκαλούσε το ένα κομματικό όργανο μετά το άλλο. Σε μία τέτοια κρίσιμη συνεδρίαση, σημαίνον, τότε και τώρα, κομματικό στέλεχος έκανε μία πολύ συγκεκριμένη πρόταση: να ληφθεί ειδική απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής που θα καλούσε όλα τα διευθυντικά στελέχη των ΔΕΚΟ και του ευρύτερου δημόσιου τομέα να στρατευθούν και να δουλέψουν, από τη θέση του το κάθε ένα, υπέρ της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ. Η πρόταση αυτή υιοθετήθηκε ομόφωνα. Ανατέθηκε ιάλιστα στον τότε γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σωκράτη

τεύσιμα- στελέχη του ΠΑΣΟΚ να έχουν καταστεί ευόρκως λειτουργούντα στοιχεία της Δημόσιας Διοίκησης με τη Νέα Δημοκρατία. Σημασία ιδιαίτερη έχει ότι με τέτοια προϊστορία το ΠΑΣΟΚ από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης δεν μπορεί να εναντιώνεται στον νόμο για το νέο καθεστώς στις ΔΕΚΟ με βασικό επιχείρημα τον... κομματισμό της κυβέρνησης Καραμανλή, όπως είπε και στους ξένους ανταποκριτές και στη Βουλή ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. Ο ρόλος της αξιωματικής αντιπολίτευσης στο πολίτευμα είναι δεύτερος μεν, αλλά πολύ σημαντικός. Χρειάζεται πολιτικό θάρρος για να ασκηθεί σωστά. Το πλαίσιο λειτουργίας που είχε θέσει το ΠΑΣΟΚ για τις ΔΕΚΟ και τριτοκοσμικό ήταν αλλά και παραμεριζόταν τελείως κάθε κανόνας όταν προέκυπτε «μείζων κομματική σκοπιμότητα», όπως είναι η προεκλογική μάχη. Με αυτή τη νοοτροπία το Δημόσιο και ειδικότερα οι

Είναι επιθυμία και δικαίωμα του κάθε Έλληνα πολίτη να του παρέχονται σωστές υπηρεσίες από μια κρατική μηχανή χωρίς ίχνος κομματισμού

Κοσμίδα το έργο να ενπνεύσει τα στελέχη αυτά της Δημόσιας Διοίκησης για τα ειδικά εκλογικά καθήκοντά τους. Το σκεπτικό ήταν αποπλιστικά κυνικό: το ΠΑΣΟΚ, με τις κυβερνήσεις του, έδωσε στα στελέχη αυτά θέσεις, μισθούς και υπόσταση. Επομένως είχαν χρέος και αυτά να ανταποδώσουν στο ΠΑΣΟΚ τις ευεργεσίες που τους έκανε. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα εξωφρενικά αυτά πράγματα είχαν έλθει τότε στη δημοσιότητα με δημοσιεύματα των εφημερίδων «Το Βήμα» και «Τα Νέα», τα οποία μάλιστα προσδιόριζαν και τον αριθμό των στελεχών αυτών της Δημόσιας Διοίκησης σε 8.000 περίπου! Δεν έχει σημασία πόσα από τα στελέχη αυτά ανταποκριθήκαν και πώς- στα ειδικά εκλογικά καθήκοντα που τους είχε τάξει η Κεντρική Επιτροπή του ΠΑΣΟΚ. Ούτε ακόμη πόσα και ποια έχουν παραμείνει στη θέση τους, εισπράττοντας ηγεμονικούς μισθούς παροπλισμένα ή δραστηριοποιούμενα. Μπορεί να έχει γίνει κάποιο πολιτικό θαύμα και από στρατευμένα -ή στρα-

ΔΕΚΟ διογκώθηκαν σε μέγεθος και υποβαθμίσθηκαν σε οργανωτικές και λειτουργικές δυνατότητες. Από αυτό το τέλμα μπορούμε να βγούμε υπό δύο βασικές και αναγκαστικές προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι να δημιουργηθεί ένα νέο πλαίσιο λειτουργίας και ανάπτυξης των ΔΕΚΟ. Το πλαίσιο που θέτει ο νέος νόμος περιλαμβάνει τα ελάχιστα απαραίτητα στοιχεία για να εξελιχθεί με τον χρόνο και την έμπρακτη εφαρμογή του σε χρήσιμο εργαλείο πολιτικής. Η δεύτερη προϋπόθεση είναι ακόμη σημαντικότερη. Για να πετύχει οποιαδήποτε παρέμβαση για την εξυγίανση του δημόσιου τομέα, αρχίς γενομένης από τις ΔΕΚΟ, χρειάζεται πολιτική βούληση και μακρά διαχρονική λειτουργία του κράτους χωρίς ίχνος κομματισμού. Και η ελληνική κοινωνία δικαιούται να δει κάποτε μια κρατική μηχανή που δεν θα την καταδυναστεύει, απορροφώντας μάλιστα κάθε ικμάδα του ιδιωτικού εισοδήματος για να δίνει πανάθλιες υπηρεσίες.

Δεν είναι θύμηση